

[Holger K. Nielsen]

Samfundsøkonomisk vil jeg også godt gøre opmærksom på, at for de mennesker, hvis hus går på tvangsauktion, er alternativet ofte, at de skal flytte til en ny almenyttig bolig, og det er ganske dyrt. Nye almennyttige boliger er ganske dyre. Er det da så ikke samfundsøkonomisk mere fornuftigt, at de kan blive boende i deres eksisterende bolig ved, at man omdanner den til en almenyttig bolig?

Jeg tror, de boligejere, der er i økonomisk klemme, prioriterer højere at kunne blive boende i deres bolig frem for at kunne fastholde et formelt ejerskab til boligen.

Det tredje punkt fik heller ikke en generelt positiv modtagelse. Jeg tror selv, det er et vigtigt punkt, og at det er et problem for mobiliteten på ejerboligområdet, at det er så dyrt at flytte. Flere har nævnt, at advokatsalær og ejendomsmæglersalær er et problem. Der er mange mellemænd, der scorer kassen på, at folk skal flytte, men det skal dog siges, at den, der scorer mest kasse, er staten. Det er alle de statslige afgifter på flytning, og dér har man igen et solidaritetsproblem. Man betaler det samme i skat på flytning, om man har tab på sit hus, eller om man kan flytte med en fortjeneste på 300.000–400.000 kr. Man betaler det samme, og det synes vi ikke er særlig retfærdigt.

Derfor bør man overveje en mere solidarisk fordeling, og vi mener, at vores beskedne lejeværdiforhøjelse kombineret med, at de folk, der flytter, skal betale færre afgifter til staten, vil kunne hjælpe og være en hjælp for de familier, der er truet af tvangsauktion, så de får lettere ved at få deres hus solgt, før det kommer så vidt.

Alt i alt mener vi, at der her er tænkt nye tanker. Vi har forsøgt at anskue tvangsauktionsproblemet lidt bredere, end man gør i regeringens forslag. Vi har udtrykkeligt sagt, at det er et supplement til lovforslag nr. L 65, der ikke kan erstatte L 65, men dog er ideer, som bør overvejes i forbindelse med en løsning af problemerne for de boligejere, som er i økonomisk klemme.

Jeg kan kun beklage, at der desværre har været så lidt forståelse for de ideer, vi har formuleret i dette forslag.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg kan være lidt overrasket over, at SF har

brug for, efter at vi har haft adskillige debatter om tvangsauktioner, at bruge så store ord og henvise til andre så store boligpolitiske sammenhænge i relation til et lille beslutningsforslag. Jeg ved ikke, om hr. Holger K. Nielsen kunne høre det selv, men på mig virkede det i hvert fald ganske overraskende, at vi skulle tale om det store ejerboliglotteri, som der skulle kunne gøres op med i forbindelse med en I pct.s friværdilejeværdi.

Hr. Holger K. Nielsen fortsatte også selv med at sige, at dette er meget beskedent. Ja, og det er derfor, det ikke er særlig troværdigt i denne sammenhæng. Enten gør man noget i forhold til det særskilte problem, der handler om de tvangsauktionstruede boligejere, og så koncentrerer man sig om det i en række sammenhænge, eller også taler vi om de store boligpolitiske sammenhænge: omfordeling på boligmarkedet, kapitalgevinster osv. Men det er en noget anden og større diskussion end den, SF's lille beslutningsforslag lægger op til.

Det synes jeg faktisk også kan ses af det andet element, hvor det som en hjælp til tvangsauktionstruede boligejere nævnes, at man kan åbne yderligere adgang, således at de almennyttige boligselskaber kan etablere sig i de tvangsauktionstruede huse. Det mener jeg er misbrug af en god idé i en forkert sammenhæng. Derfor er vi afvisende over for de elementer, som SF har rejst i denne sag.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Bemærkningen om misbruget fattede jeg overhovedet ikke, men jeg synes ærlig talt, at det braser lidt sammen for fru Pia Gjellerup, når man hører hendes korte bemærkning her. I sit første indlæg afviste hun SF's forslag, fordi denne solidariske omfordeling ville virke alt for voldsomt. Nu siger hun, at det ikke virker tilstrækkeligt. Hvad mener fru Pia Gjellerup egentlig? Mener hun, at der skal gøres noget i forhold til omfordeling blandt boligejerne? Hvis hun mener det, kan hun da ikke være afvisende over for at gå små skridt. Jeg har da aldrig troet, at Socialdemokratiet var så revolutionært, at man afviste selv små skridt i en god sags tjeneste. Man kunne da godt forstå fru Pia Gjellerups sidste bemærkninger sådan, når hun siger, at dette ikke hjælper tilstrækkeligt, at det er ikke nok. Det er da muligt, det ikke er nok.